

KTH Matematik

5B1815 Tillämpad linjär optimering

Föreläsning 5

Inrepunktsmetoder för linjärprogrammering.

Inrepointsmetoder för linjärprogrammering

Vi vill lösa linjärprogrammeringsproblemen

$$\begin{array}{ll} \min & c^T x \\ (PLP) & \text{då } Ax = b, \\ & x \geq 0, \end{array} \qquad \begin{array}{ll} \max & b^T y \\ (DLP) & \text{då } A^T y + s = c, \\ & s \geq 0. \end{array}$$

En inrepointsmetod följer approximativt *barriärtrajektorian* som skapats genom en störning av optimalitetsvillkoren.

För att förstå metoden tittar vi först på trajektorian.

Därefter studerar vi metoden.

Fokus är på primal-duala inrepointsmetoder.

Det primal-duala icke-linjära ekvationssystemet

Om komplementaritetsvillkoret $x_j s_j = 0$ störs till $x_j s_j = \mu$ för en positiv parameter μ , får vi ett icke-linjärt ekvationssystem på formen

$$\begin{aligned} Ax &= b, \\ A^T y + s &= c, \\ x_j s_j &= \mu, \quad j = 1, \dots, n. \end{aligned}$$

Olikheterna $x \geq 0$, $s \geq 0$ hålls "implicit".

Parametern μ kallas *barriärparametern*.

Påstående. *Det primal-duala ekvationssystemet är väldefinierat och har en unik lösning med $x > 0$ och $s > 0$ för alla $\mu > 0$ om $\{x : Ax = b, x > 0\} \neq \emptyset$ och $\{(y, s) : A^T y + s = c, s > 0\} \neq \emptyset$.*

Denna lösning betecknas $x(\mu)$, $y(\mu)$ och $s(\mu)$.

Det primal-duala icke-linjära ekvationssystemet, forts.

Det primal-duala icke-linjära ekvationssystemet kan skrivas på vektorform:

$$\begin{aligned}Ax &= b, \\ A^T y + s &= c, \\ XSe &= \mu e,\end{aligned}$$

där $X = \text{diag}(x)$, $S = \text{diag}(s)$ och $e = (1, 1, \dots, 1)^T$.

Påstående. En lösning $(x(\mu), y(\mu), s(\mu))$ är sådan att $x(\mu)$ är tillåten till (PLP) och $y(\mu), s(\mu)$ är tillåten till (DLP) med dualitetsgap $n\mu$.

Primalt synsätt

Primalt synsätt: $x(\mu)$ löser

$$(P_\mu) \quad \min \quad c^T x - \mu \sum_{j=1}^n \ln x_j$$
$$\text{då} \quad Ax = b, \quad x > 0,$$

med $y(\mu)$ som Lagrangemultiplikator till $Ax = b$.

Optimalitetsvillkor till (P_μ) :

$$c_j - \frac{\mu}{x_j} = A_j^T y, \quad j = 1, \dots, n,$$
$$Ax = b,$$
$$x > 0.$$

Dualt synsätt

Dualt synsätt: $y(\mu)$ och $s(\mu)$ löser

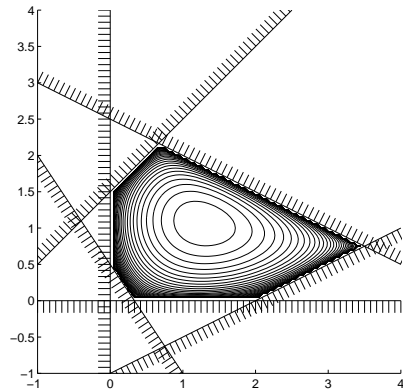
$$(D_\mu) \quad \max \quad b^T y + \mu \sum_{j=1}^n \ln s_j$$
$$\text{då} \quad A^T y + s = c, \quad s > 0,$$

med $x(\mu)$ som Lagrangemultiplikator till $A^T y + s = c$.

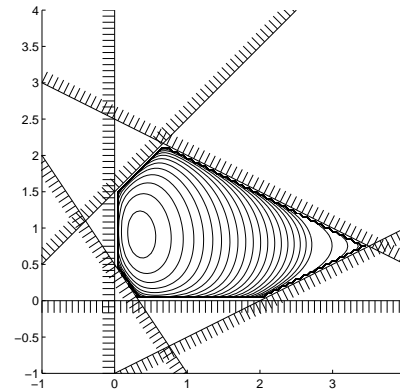
Optimalitetsvillkor till (D_μ) :

$$b = Ax,$$
$$\frac{\mu}{s_j} = x_j, \quad j = 1, \dots, n,$$
$$A^T y + s = c,$$
$$s > 0.$$

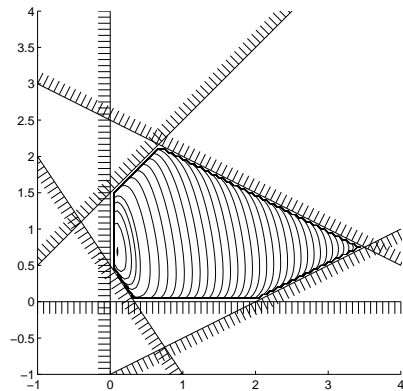
Primal barriärfunktion för exempel-LP

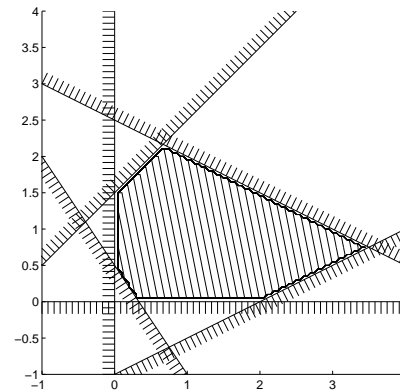
$$\mu = 5$$

$$\mu = 1$$

$$\mu = 0.3$$

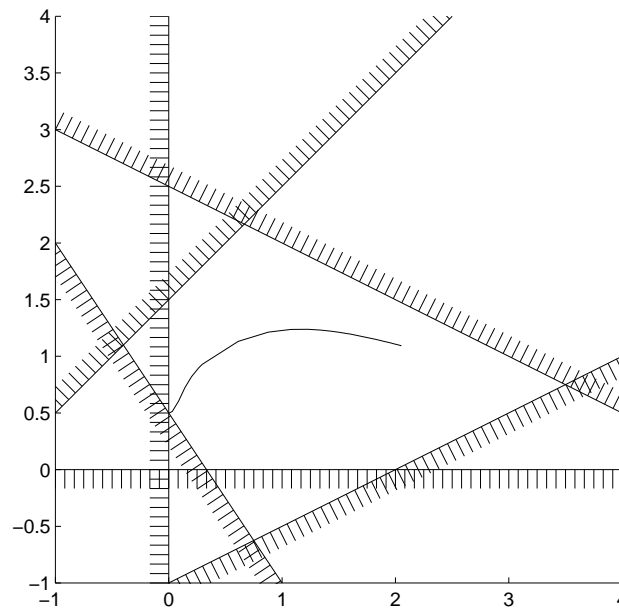
$$\mu = 10^{-16}$$

Barriärtrajektorian

Barriärtrajektorian definieras som mängden $\{(x(\mu), y(\mu), s(\mu)) : \mu > 0\}$.

Det primal-duala icke-linjära ekvationssystemet är att föredra framför det primala och det duala. Rent primalt och rent dualt synsätt ger stor icke-linjäritet.

Exempel på primal del av barriärtrajektorian:

Egenskaper hos barriärtrajektorian

Sats. Om barriärtrajektorian är väldefinierad gäller $\lim_{\mu \rightarrow 0} x(\mu) = x^*$, $\lim_{\mu \rightarrow 0} y(\mu) = y^*$, $\lim_{\mu \rightarrow 0} s(\mu) = s^*$, där x^* är optimallösning till (PLP), och y^* , s^* är optimallösning till (DLP).

Barriärtrajektorian konvergerar alltså mot en optimallösning.

Sats. Om barriärtrajektorian är väldefinierad är $\lim_{\mu \rightarrow 0} x(\mu)$ optimallösningen till problemet

$$\min \quad - \sum_{i \in \mathcal{B}} \ln x_i$$

$$\text{då} \quad \sum_{i \in \mathcal{B}} A_i x_i = b, \quad x_i > 0, \quad i \in \mathcal{B},$$

där $\mathcal{B} = \{i : \tilde{x}_i > 0 \text{ för någon optimallösning } \tilde{x} \text{ till (PLP)}\}$.

Barriärtrajektorian konvergerar alltså mot en baslösning endast om (PLP) har unik optimallösning.

Primal-dual inrepunktsmetod

Primal-dual inrepunktsmetod baserad på Newton-iterationer på störda optimalitetsvillkoren.

För en given punkt x, y, s , med $x > 0$ och $s > 0$ väljs lämpligt värde på μ . Newton-iterationen blir då

$$\begin{pmatrix} A & 0 & 0 \\ 0 & A^T & I \\ S & 0 & X \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Delta x \\ \Delta y \\ \Delta s \end{pmatrix} = - \begin{pmatrix} Ax - b \\ A^T y + s - c \\ XSe - \mu e \end{pmatrix}.$$

Ofta väljs $\mu = \sigma \frac{x^T s}{n}$, för något $\sigma \in [0, 1]$.

Observera att $Ax = b$ och $A^T y + s = c$ inte behöver vara uppfyllt i initialpunkten. Uppfyllt i $x + \Delta x, y + \Delta y, s + \Delta s$.

En iteration i en primal-dual inreppunktsmetod

- Välj värde på μ .
- Beräkna riktningarna Δx , Δy och Δs ur

$$\begin{pmatrix} A & 0 & 0 \\ 0 & A^T & I \\ S & 0 & X \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Delta x \\ \Delta y \\ \Delta s \end{pmatrix} = - \begin{pmatrix} Ax - b \\ A^T y + s - c \\ XSe - \mu e \end{pmatrix}.$$

- Beräkna maximala steglängden α_{\max} ur $x + \alpha\Delta x \geq 0$, $s + \alpha\Delta s \geq 0$.
- Låt $\alpha = \min\{1, 0.999 \cdot \alpha_{\max}\}$.
- Låt $x = x + \alpha\Delta x$, $y = y + \alpha\Delta y$, $s = s + \alpha\Delta s$.

Strategier för att välja σ

Påstående. Antag att x uppfyller $Ax = b$, $x > 0$, att y, s uppfyller $A^T y + s = c$, $s > 0$, samt $\mu = \sigma x^T s / n$. Då gäller

$$(x + \alpha \Delta x)^T (s + \alpha \Delta s) = (1 - \alpha(1 - \sigma)) x^T s.$$

Det är alltså önskvärt att ha σ liten och α stor. Dessa mål strider i allmänhet mot varandra.

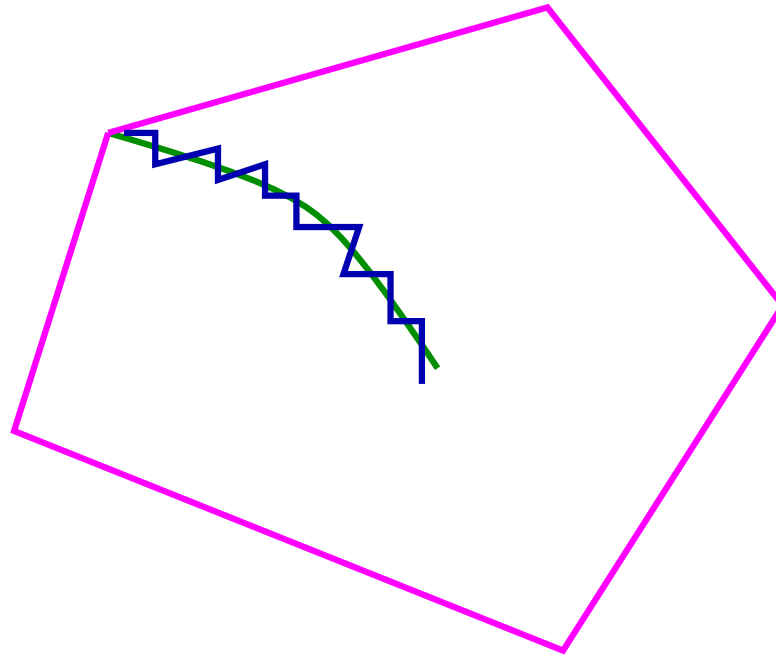
Tre huvudstrategier:

- Kort-stegsметод, σ nära 1.
- Lång-stegsметод, σ väsentligt mindre än 1.
- Prediktions-korrektionsметод, $\sigma = 0$ varje jämn iteration och $\sigma = 1$ varje udda iteration.

Kort-stegsmetod

Vi kan välja $\sigma^k = 1 - \delta/\sqrt{n}$, $\alpha^k = 1$.

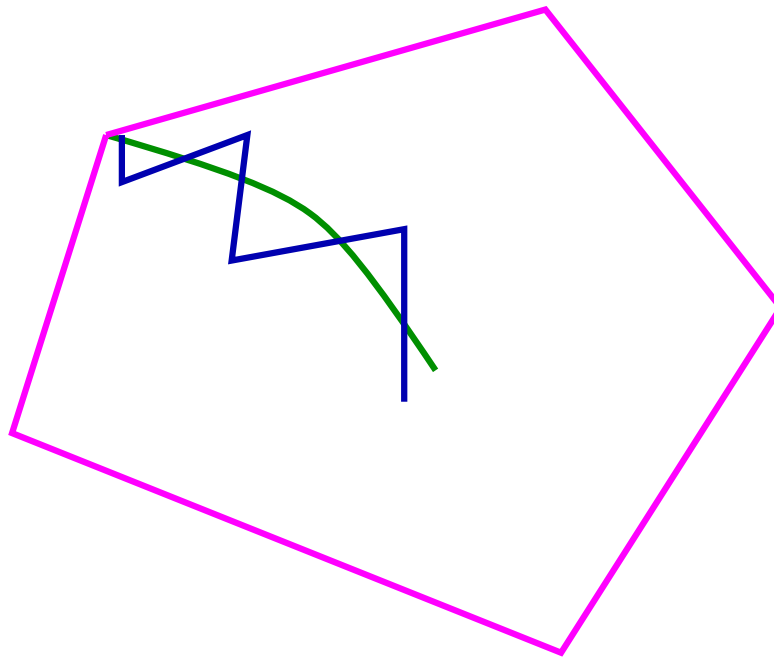
Iterationspunkterna stannar nära trajektorian.

Polynomiell komplexitet. Normalt inte tillräckligt effektiv i praktiken.

Lång-stegsmetod

Vi kan välja $\sigma^k = 0.1$, α^k given av närhet till trajektorian.

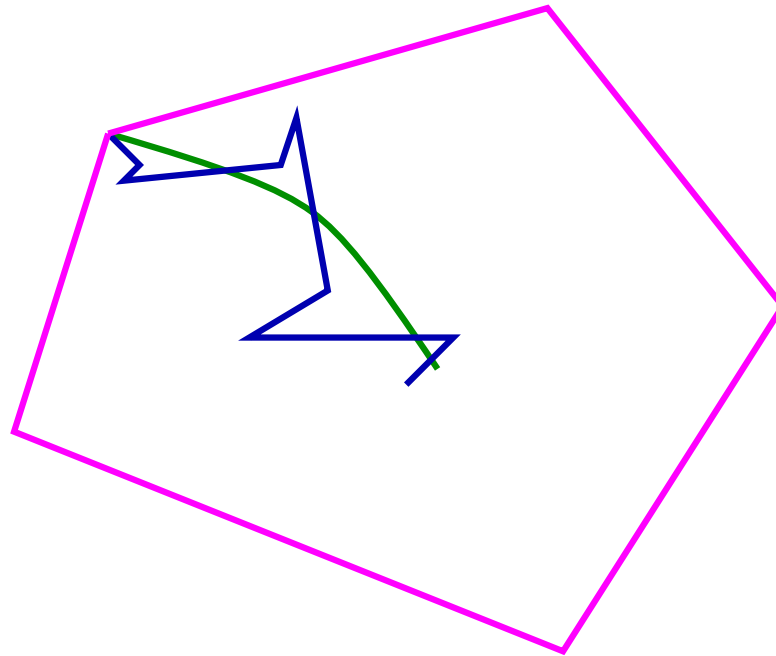

Polynomiell komplexitet.

Prediktions-korrektionsmetod

$\sigma^k = 0$, α^k given av närhet till trajektorian för k jämn.

$\sigma^k = 1$, $\alpha^k = 1$ för k udda.

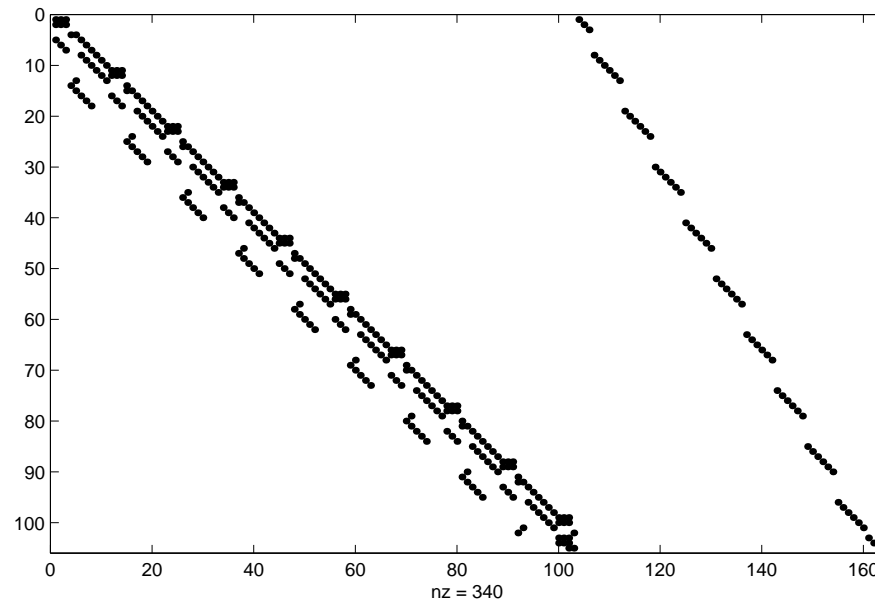

Polynomiell komplexitet.

Uppförande av inrepunktsmetod

Normalt få iterationer, storleksordningen 20. Växer normalt ej med problemstorleken.

Glesa ekvationssystem. Exempel på A :

Iterationerna blir tyngre då storleken ökar.

Oklart hur man kan “varmstarta” metoden effektivt.

Att lösa det linjära ekvationssystem som uppstår

Man vill beräkna Δx , Δy och Δs ur

$$\begin{pmatrix} A & 0 & 0 \\ 0 & A^T & I \\ S & 0 & X \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Delta x \\ \Delta y \\ \Delta s \end{pmatrix} = - \begin{pmatrix} Ax - b \\ A^T y + s - c \\ XSe - \mu e \end{pmatrix}.$$

Man kan exempelvis lösa

$$\begin{pmatrix} X^{-1}S & A^T \\ A & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Delta x \\ -\Delta y \end{pmatrix} = - \begin{pmatrix} c - \mu X^{-1}e - A^T y \\ Ax - b \end{pmatrix},$$

alternativt

$$AXS^{-1}A^T \Delta y = AXS^{-1}(c - \mu X^{-1}e - A^T y) + b - Ax.$$